

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Zachariæ, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

אתכם בשדפון ובירקון ובכבוד את כל מעשה ידיכם
 18 ואין אתכם אלי נאם יהוה: שימו נא לבבכם מן היום
 הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום
 19 אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: העוד הזרע
 במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא
 כ מן היום הזה אברך: ויהי דבר יהוה שנית אל
 21 חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: אמר אל זרבבל
 פחרת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת
 22 הארץ: והפכתי כסא ממלכות והשמרתי חוק
 ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים
 23 ורכביהם איש בחרב אחיו: ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
 ושמתיך כחותם כידך בחרתי נאם יהוה צבאות:

LIBER ZACHARIÆ,
 HEBRAICE זכריה
 CAPUT I. 8

8 בחדש השמיני בשנת שתים לדרוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערו
 3 הנביא לאמר: קצף יהוה על אבותיכם קצף: ואמרת
 3 אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה
 4 צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: אל תהיו
 כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מרכיכם
 הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא אהק שיבו
 ה אלי נאם יהוה: אבותיכם איהם ונבאים הלעולם
 6 יהיו: אך דברי חקי אשר צוית את עבדי הנביאים
 הלוא

*Propheta
 hortatus
 populum ad
 poeniten-
 tiam, pri-
 mum vi-
 sum sibi
 oblatum
 describit
 equitis
 nempe in-
 ter myrtos.
 Isloque em-
 blemate
 Angeli in-
 tercessoris
 eorum*

הלא השיגו אכתיכם וישבו ואמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרךינו וכמעללינו כן עשה אתנו : *gratiam erga populum suum commendat.*

7 ביום עשרים וארבעה לעשתים עשר חודש הוא חדש שבט בשנת שתים לדרוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר : 8 ראתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים : ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר כי אני 9 אראך מה המה אלה : ויען האיש העמד בין ההרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ : ויענו 11 ארז מלאך יהוה העמד בין ההרסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת : ויען מלאך 12 יהוה ויאמר יהוה צבאות ער מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה : ויען יהוה את המלאך הדבר כי דברים טובים 13 דברים נחמים : ויאמר אלי המלאך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה : וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים 14 אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה :

16 לכן כה אמר יהוה שבת לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה יס 17 על ירושלם : עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר

עוד בירושלם : *Cap. II. Emblemata cornuum & fabrorum : atque Angelis cum funiculo : qui*
18 ואשא את עיני וארא ב והנה ארבע קרנות : ואמר אלי המלאך הדבר כי מה 2 אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו ארץ יהודה ויראני יהוה ארבעה 3

חרשים

שח

bis coërcitio hostium Israël, ejusque dilatatio & gloria significatur.

4 חרשים: ואמר מה אלה באים לעשות ואמר לאמר
אלה הקרנות אשר ירו את יהודה כפי איש לאנשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות
הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה:

ה ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה:

6 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי ל מד את ירושלם

7 לראות כמה רחבה וכמה ארבה: והנה המלאך

8 הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ויאמר אליו

רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרוות תשב ירושלם

9 מרב אדם ובהמה בתוכה: ואני אהיה לה נאם יהוה

חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: הוי

הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות

11 השמים פרשתי אתכם נאם יהוה: הוי ציון המלטי

12 יושבת בת בבל: כי כה אמר יהוה צבאות

אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנני

13 בכס נגע בכבת עינו: כי הנני מניף את ידי עליהם והיו

שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני:

14 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם

15 יהוה: ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם

ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך:

16 ונחל יהוה את יהודה חלקו על ארמת הקרש ובחר

17 עור בירושלם: הסכל בשר מפני יהודה כי נעור ממעון

א וקדשו: ויראני ארתי הושע הכהן הגדול

עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו:

2 ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה כה השטן ויגער יהוה

3 כה הבחר בירושלם הלוא זה אור מצל מאש: ויהושע

4 היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויען

ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים

מעליו

*Cap. III.
In persona
Fosua summi Pontificis, adumbratur divini cultus & Sacerdotii expurgatio ac resuscitatio.*

מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש
 אתך מחלצות : ואמר ישמו צניף טהור על ראשו ה
 וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים
 ומלאך יהוה עמד : ויער מלאך יהוה ביהושע לאמר :
 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את
 משמרת תשמר וגם אתה תרין את ביתי וגם תשמר
 את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה :
 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים
 לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי
 צמח : כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן
 אחרת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
 צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד : ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל רעהו אל

*missio, vero
 Dei Servo,
 Messia.*

תחת גפן ואל תחת תאנה : וישב המלאך הדבר ביד
 ויעירני כאיש אשר יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה
 ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגולה על
 ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
 לנרות אשר על ראשה : ושנים זיתים עליה אחד מימין
 הגולה ואחד על שמאלה : ואען ואמר אל המלאך
 הדבר כי לאמר מה אלה אדני : ויען המלאך הדבר ה
 כי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא
 אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל
 לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה
 צבאות : מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור
 והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה :
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ידי זרבבל יסרו

*Cap. IV.
 Aliud vi-
 sum. Can-
 delabrum
 cum dua-
 bus oleis.
 Eiusque per
 Angelum
 explicatio,
 de Spiritu
 Dei, fideles
 perpetuo
 animante
 & regente,
 atque Tem-
 pli adifica-
 tionem po-
 tenter pro-
 movente.*

ער כנו

את
 הפירת הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות
 שלחני אליכם : כי מי בז ליום קטנור ושמחו וראו

את

את האבן הכביל ביד זרבל שבעה אלה עיני יהוה
 11 המה משוטטים בכל הארץ: ואען ואמר אליו מה שני
 12 היותם האלה על ימין המנורה ועל שמאולה: ואען
 13 צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: ויאמר אלי
 14 לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: ויאמר
 אלה שני בני היצהר העמדים על ארון כל הארץ:

הס' רפה
הב' בחמף פחת

Cap. V.
 Emblema
 voluminis
 volantis,
 atque
 Ephæ: de-
 que castiga-
 tione &
 pœnis Is-
 raelis ac
 hypocrita-
 rum quo-
 rumcun-
 que.

א ויאשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה
 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה
 3 ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: ויאמר אלי
 זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב
 מזה כמורה נקה וכל הנשבע מזה כמורה נקה:
 4 היוצאתיה נאם יהוה צבאות וכארה אל בית הגנב
 ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו
 הוכלתו ואת עציו ואת אבניו: ויצא המלאך
 הדבר כי ויאמר אלי שני נא עיניך וראה מה
 6 היוצאת הזאת: ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה
 7 היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ: והנה ככר עפרת
 8 נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: ויאמר
 זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך
 9 את אבן העופרת אל פיה: ואשא עיני ואראה והנה
 שתיים נשים יוצאות ורוח ככנפיהם ולהנה כנפים
 10 ככנפי החסידה ותשנה את האיפה בין הארץ ובין
 השמים: ואמר אל המלאך הדבר כי אנה המה

הה' רפה

Cap. VI.
 Enigma
 quadriga-
 rum & co-
 ronarum,

א ויאשוב ויאמר אליו מה שני ויאמר אליו מה שני
 ויאשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין
 2 שני ההרים וההרים הרינהשת: במרכבה הראשנה
 סוסים

1 סוּסִים אֲדָמִים וּבַמְרֻכְבָּה הַשְּׁנִיית סוּסִים שְׁחָרִים :
 2 וּבַמְרֻכְבָּה הַשְּׁלִישִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבַמְרֻכְבָּה
 3 הַרְבִּיעִית סוּסִים כְּרָדִים אֲמָצִים : וְאֵעַן וְאָמַר אֵל
 4 הַמְּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי מֵהָאֵלֶּה אֲדַנִּי : וְעַן הַמְּלֶאךָ וַיֹּאמֶר ה'
 5 אֵלֵי אֵלֶּה אֲרַבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם וְצִאֹת מֵהַתִּצְבַּע עַל־
 6 אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ : אֲשֶׁר בָּהֶם הַסּוּסִים הַשְּׁחָרִים יֵצְאוּ
 7 וְהַלְכָנִים יֵצְאוּ אֶל־אֲחֵרֵיהֶם וְהַכְּרָדִים
 8 יֵצְאוּ אֶל־אֲרֶץ הַתִּימָן : וְהָאֲמָצִים יֵצְאוּ וַיִּבְקְשׁוּ לָלֶכֶת
 9 לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לָכֵן הִתְּהַלְכוּ בָּאָרֶץ
 10 וְתִתְּהַלְכֶנָּה בָּאָרֶץ : וַיִּזְעַק אֶתִּי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רֵאאֵה
 11 הַיּוֹצֵאִים אֶל־אֲרֶץ צְפוֹן הַנִּיחוּ אֶת־רוּחַ בָּאָרֶץ צְפוֹן :
 12 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : לְקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה
 13 מִחֲלָדֵי מֵאֵת טוֹבֵיהֶם וּמֵאֵת רָעֵיהֶם וּבֵאת אֵתָהּ בְּיוֹם הַהוּא
 14 וּבֵאת בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן צְפַנְיָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִבָּבֶל : וּלְקַחַת
 15 כֶּסֶף זָהָב וְעִשְׂרֵית עֶטְרוֹת וּשְׂמַת בְּרָאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
 16 יְהוֹזָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל : וְאָמַרְתְּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 17 יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה אִישׁ צִמַח שְׁמוֹ וּמִתְּחַתּוֹ
 18 יֵצֵחַ וּבִנָּה אֶת־הַיְכָל יְהוָה : וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הַיְכָל יְהוָה
 19 וְהוּא יֵשֵׁב אֶת־הוֹר וְיֵשֵׁב עַל־כֶּסֶף וְהָיָה כֶהֵן עַל־
 20 כֶּסֶף וְעֵצַת שְׁלוֹם תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם : וְהֶעֱטַרְתָּ תְּהִיָּה
 21 לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה וּלְדַעִיָּה וּלְחֵן בֶּן צְפַנְיָה לְזִכְרוֹן בְּהֵיכַל
 22 יְהוָה : וְרַחוּקִים יִבְאוּ וּבְנֵי בְהֵיכַל יְהוָה וִירְעַתְם כִּי יְהוָה
 23 צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלַי כֶּסֶף וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוֹן בְּקוֹל
 24 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע לַדְּרוֹשָׁן
 25 הַמְּלֶאךָ הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי זְכַרְיָה בְּאֲרַבְעָה לַחֹדֶשׁ
 26 הַתְּשִׁעִי בְּכֶסֶל : וַיִּשְׁלַח בֵּית־אֵל שְׂרָאצְרוּגִים מִלֶּךְ
 27 וְאֲנִשְׁיוֹ לְחָלוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה : לֵאמֹר אֵל הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
 28 לְבֵית יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאֵבַכְּהָ
 29 בְּחָדָשׁ

*quo status
Ecclesia &
temporum
sub secunda
domo ex-
ponitur.*

Cap. VII.
 Docet,
 quodnam
 verum ac
 Deo acce-
 ptum seju-
 nium sit.

ה

9

א

בחדש החמישי הנזר באשר עשיתי זה כמה שנים :

ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר : אמר אל כל-

עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספור

בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני :

וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם

השתיים : הלא את הדברים אשר קרא יהוה ביד

הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוח ועריה

סביבותיה והנגב והשפלה ישב :

ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר : כה אמר יהוה צבאות

לאמר משפט אמת שפמו וחסד ורחמים עשו איש את

אחיו : ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש

אחיו אל תחשבו בלבבכם : וימאנו להקשיבו יתנו

כתף סדרת ואזניהם הכבירו משמוע ולבם שמו שמיר

משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה

צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול

מאת יהוה צבאות : ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן

יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות : ואסערם על

כל הגוים אשר לא ידעו ויהא ארץ נשמה אחריהם

מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה :

אך ויהי דבר יהוה צבאות לאמר : כה אמר יהוה צבאות

קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה :

כה אמר יהוה שבת אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם

ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר

הקדש : כה אמר יהוה צבאות עד

ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו

ה בידו מרבמים : ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות

משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה

צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה כימים ההם

גם

Cap. VIII.
Promittit
Zionem,
quae iusto
Dei iudicio
excisa fue-
rat, restau-
ratum iri ;
Dominum
in ea inha-
bitaturum ;
eam Civi-
tatem Veri-
tatis ap-
pellandam

7 כה גם בעיני פלא נאם יהוה צבאות : *fore ; tan-
demque*
אמר יהוה צבאות הנני משיע את עמי מארץ מזרח *gentes po-
pulosque*
8 ומארץ מבוא השמש : והבאתי אתם ושכנו בתוך *omnes eò
confluxu-
ros.*
ירושלם והירלי לעסואני אהיה להם לאלהים באמת
9 כה אמר יהוה צבאות :
וכצדקה :

תחזקנה ידיכם השמעים בימי האלה את הדברים
האלה מפי הנביאים אשר ביום יסר בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות : כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום
מן הצד ואשלח את כל האדם איש ברעהו : ועתה *11*
לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
צבאות : כי ירעה שלום הנפן תתן פריה והארץ תתן *12*
את יכולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית
העם הזה את כל אלה : והיה כאשר הייתם קללה *13*
בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם :

14 כי
כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם
בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי :
כן שבתתי זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם *15*
ואת בית יהודה אל תיראו : אלה הדברים אשר תעשו *16*
דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו
בשעריכם : ואיש את דעת רעהו אל תחשבו בלבבכם *17*
ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה :
ויהי דבר יהוה *18*
צבאות אלי לאמר : כה אמר יהוה צבאות צום *19*
הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי
יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמערים טובים
והאמת והשלום אהבו :

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר־
 21 יָבֹאוּ עַמִּים וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת : וְהִלְכוּ יוֹשְׁבֵי אֶחָת
 אֶל־אֶחָת לֵאמֹר נִלְכָה הַלֹּךְ לַחֲלוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה
 22 וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵכֶה גַם־אֲנִי : וּבֹאוּ עַמִּים
 רַבִּים וְגוֹיִם עַצּוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם
 23 וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת בְּיָמֵם הַהֵמָּה אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִכָּל
 לְשׁוֹנֹת הַגּוֹיִם וְהַחְזִיקוּ בְכַנָּף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר נִלְכָה

Cap. IX.
 Porro vati-
 cinatur de
 vocatione
 Gentium,
 Zionemque
 ad occur-
 sum Regis
 sui prodire,
 atque exul-
 tare jubet.

ט ז עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם : מִשָּׁנָה
 דְּבַר־יְהוָה בְּאֶרֶץ חֲדָרָךְ וּדְמַשֶּׁק מִנְחָתוֹ כִּי לַיהוָה עֵין
 2 אָדָם וְכָל־שְׁבִיטֵי־יִשְׂרָאֵל : וְגַם־חַמַּת תִּגְבַּל־בָּה צֹר
 3 וְצִדּוֹן כִּי חֲכָמָה מְאֹד : וְתָבֵן צֹר מְצוֹר לָהּ וְתִצְבַּר־
 4 כֶּסֶף בְּעֶפֶר וְחֲרוֹץ בְּטִיט חוּצוֹת : הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרֵשְׁנָהּ
 ה וְהִכָּה בִים חִילָהּ וְהִיא בָאֵשׁ תֵּאָכַל : תִּרְאֶה אֲשַׁקְלוֹן
 וְתִירָא וְעִזָּה וְתַחֲלִיל מְאֹד וְעַקְרוֹן כִּי הוֹבִישׁ מִבְּטָה
 6 וְאָכַד מֶלֶךְ מְעֹזָה וְאֲשַׁקְלוֹן לֹא תִשָּׁב : וְיֹשֵׁב מְמוֹר
 7 בְּאֲשֶׁדוֹר וְהִכְרַתִּי גְאוֹן פְּלִשְׁתִּים : וְהִסְרַתִּי דְמוֹ מִפְּנֵי
 וְשַׁקְצִיו מִבֶּן שְׁנָיִם וְנִשְׂאָר גַּם־הוּא לֵאלֹהֵי נְנוּוְהִיָּה כְּאַלְפָּה
 8 בַּיהוָה וְעַקְרוֹן כִּיבוֹסִי : וְחֲנִיתִי לְבֵיתִי מִצְבָּה מְעַבֵּר
 וּמִשָּׁב וְלֹא־יֵעָבֵר עֲלֵיהֶם עוֹד נֹגֵשׁ כִּי־עַתָּה רֵאִיתִי
 9 גִּילִי מְאֹד בְּרַת־צִיּוֹן הִרְעִי בְרַת־
 יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מֶלֶךְ יָבֹא לָךְ צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֵינִי
 י וְרִכַּב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עֵר בֶּן־אֲתָנוֹת : וְהִכְבַּתִּי רִכַּב
 מֵאֲפָרִים וְסוֹס מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתָּה קִשְׁרַת מִלְחָמָה וְדָבַר
 שְׁלֹמִים לְגוֹיִם וּמִשְׁלוֹ מִים עַד־סוֹמְנָהָר עַד־אֲפֵס־אֶרֶץ :
 11 גַּם־אֶת־בְּרֵס־בְּרִיתֶךָ שְׁלַחְתִּי אֲסִירֶךָ מִבּוֹר אֵין מִים בּוֹ :
 12 שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן אֲסִירֵי־הַתְּקוּהָ גַם־הַיּוֹם מִגִּיד מִשְׁנֵה אֲשִׁיב
 13 לָךְ : כִּי־רִכַּכְתִּי לִי יְהוָה קִשְׁתִּי מִלֵּאֵתִי אֲפָרִים וְעוֹרֹרְתִי
 מֵאֲרָם

מ א R I I I בְּנִיךְ

בני ציון על בני ציון ושמתיך כחרב גבור : ויהוה 14

עליהם יראה ויצא ככרק חצו ואדני יהוה בשופר

יתקע והלך בסערות תימן : יהוה צבאות יגן עליהם 15

ואכלו וכבשו אבני קלע ושרתו המו כמו יין ומלאו

כמזרק כזוית מובח : והושיעם יהוה אלהיהם ביום 16

ההוא כצאן עמו כי אבני גזר מתנוססות על ארמתו :

כי מה טובו ומרד יפיו דגן בחורים ורמירוש ינובב 17

בתלות : שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה 18

חזוים ומטר גשמי תן להם לאיש עשב בשדה : כי 2

התרפים דבר ראון והקוסמים חזו שקר וחלמות

השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי

אין רעה :

על הרעים חרה אפי ועל העתורים אפקוד כי פקר 3

יהוה צבאות ארז עדרו את בית יהודה ושם אותם

כסוס חודו במלחמה : ממנו פנה ממנו יתר ממנו קשת 4

מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו : והיו כגברים בוסים ה

בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו

רכבי סוסים : וגברתי את בית יהודה ואת בירת יוסף 6

אושיעו והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים

כי אני יהוה אלהיהם ויאענם והיו כגבור אפרים ושמח 7

לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהודה :

אשרקה להם וקבצם כי פדיתים ורכבו כמו רכו : 8

ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו ארז בנייהם 9

ושבו : והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם 10

ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם : ועבר 11

בים צרה והכה ביסגלים והבישו כל מצולות יאור

והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור : וגברתי ביהוה 12

פתח לבנון ויא
דלתיד

ובשמו יתהלכו נאם יהוה :

Cap. X.
Progressum
atque
splendorem
Regni
ipsius, non
sine ani-
gmate &
verborum
ambagibus
prosequi-
tur, & ad
ultima us-
que tempo-
ra descen-
dit.

Cap. XI.
De iudiciis
Dei contra

Regni huius adversarios; partim in Israhæle, cuius excidium per Romanos pradicitur, partim aliis in partibus, de que infando scismate, & excitando pastore stulto, vaticinium.

2 דלתידות אכל אש בארץ: הילל ברוש כי נפל ארץ
 אשר אדירם שדרו היללו אלוני בשן כי ירד יער
 3 הבצור: קול יללת הרעים כי שדרה אדרתם קול
 4 שאנת כפירים כי שדר גאון הירדן: כה אמר
 ה יהוה אלהי רעה את צאן ההרנה: אשר קניהן יהרנן
 ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשיר ורעיהם
 6 לא יחמול עליהן: כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ
 נאס יהוה והנה אנכי ממציא את האדם אשר ישב
 רעהו וכיד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם:
 7 וארעה את צאן ההרנה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
 מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים
 8 וארעה את הצאן: ואכחד את שלשת הרעים בירח
 9 אחד ותקצר נפשי בהסוגם נפשם בחלה בי: ואמר
 לא ארעה אתכם המתה תמורת והנכחדת תכחד
 והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: ואקח
 את מקלי ארץ נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי
 11 אשר כרתי את כל העמים: ותפר ביום ההוא וידעו
 12 כי עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ואמר
 אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואסלא י חדלו
 13 וישקלו את שכרי שלשים כסף: ויאמר יהוה אלי
 השליכו אל היוצר אדר הקר אשר יקרת מעליהם
 ואקחה שלשים כסף ואשליך אתו בית יהודה אר
 14 היוצר: ואגדע את מקלי השני את החבלים להפיר
 15 את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ויאמר
 16 יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: כי הנרה אנכי
 מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
 יבקשו והנשברת לא ירפא הנצברה לא יכלכל ובשר
 17 הברירה יאכל ופרסיהן יפרק: הוירעי האליל עובי

הבצור קרי

הצאן R 11 2 ב מ

קמץ ב' פ' הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש

ועין ימינו כהה תכהה: משא רכב יהוה על רכב

קמץ ב' פ' ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם

בקרבו: הנה אנכי שם את ירושלם סף דעל לכל

העמים סביב וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם:

והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל

העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גוי

הארץ: ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון

ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל

סוס העמים אכה בעורו: ואמרו אלפי יהודה בלבם ה

אמצה ליישב ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם:

ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים

וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל

שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם

עור תחתיה בירושלם: והושעיהוה את אהלי יהודה

בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת

ישב ירושלם על יהודה: ביום ההוא יגן יהוה בער

יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד

ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: והיה ביום

ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על

ירושלם: ושפכתי על בירת דויד ועל יושב ירושלם

רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספרו

עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור:

ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרדומן

בבקעת מגדון: וספרה הארץ משפחות משפחות

לירד משפחת בירת דויד לכד ונשיהם לכד משפחת

בית נתן לכד ונשיהם לכד: משפחת בית לוי לכד

ונשיהם לכד משפחת השמעיל לכד ונשיהם לכד: כל

המשפחות

Cap. XII. Præcedentium vaticiniorum atque uniuersæ prophetiæ quasi summam Prophetas exhibere incipit. De Zionis ac Hierosoly-ma statu beatissimo: Deo ipsos contra inimicorum certamina perpetuo protegente tandemque Regnum suum inter eos erigente.

Cap. XIII.
Quae Regni
hujus ere-
ctionem
consecutura
sint. De
abolitione
idololatria
per univer-
sam Ter-
ram, &
removendis
scandalis.

א ויג וישיהם לבר : ביום ההוא יהיה מקור
נפתח לכורת דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה :
2 ויהי ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות
העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים
3 ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ : והיה כי ינבא
איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו
4 בהנבאו : והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו
הבהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש : ואמר
לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני
6 מנעוריי : ואמר אליו מה המכורת האלה בין ידך
7 ואמר אשר הכית בית מאהבי : חרב עורי על
רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך ארץ הרעה
8 ותפוצין והצאן והשכתי ידי על הצערים : והיה בכל
הארץ נאם יהוה פרי שנים בה יפרתו יגעו והשלישית
9 ייתר בה וזהבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי
ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
הנהיזם בא ליהוה וחלק שללך

Cap. XIV.
Rursus cer-
tamina &
bella cum
Regno ad-
versario ;
Judicia
Dei in per-
secutores ;
tandemque
pax & con-
versio uni-
versi mun-
di : deque
statu ulti-
morum
temporum.

א יד אלהי : המטרה
2 בקרבך : ויס א
של סכות
חשכנה
3 מן העיר : ויצא יהוה ונגלחם בנגוים ההם ביום הלחמו
4 ביום קרב : ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים
אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחצו
מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומשחצי ההר צפונה
הוחצו נגבה : ונסתם גיא הרי כי יגיעו הרים אל
אצל R r r 3 11

אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך
יהודה ובא יהוה אלהי כל קרשים עמך: והיה ⁶
ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: והיה יום אחד ⁷
הוא יודע ליהודה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב
יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם ⁸
חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה: והיה יהודה למלך על כל הארץ ביום ⁹
ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ישוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער
הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם ¹¹
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת ¹²
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המקי בשרו והוא עמד על דגליו
ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק כפיהם: והיה ביום ¹³
ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד
רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלחם ¹⁴
בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהבוכסף ובגדים
לרב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל ¹⁵
והחמור וכל בהמה אשר יהיה במחנות ההמה
כמגפה הזאת: והיה כל הנותר מכל הגוים ¹⁶
הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: והיה אשר ¹⁷
לא יעלה מארץ משפחות הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה
הגשם: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ¹⁸
ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה ארץ הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: זאת תהיה חטאת ¹⁹
מצרים

מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו להג את חג
 כ הסכורת : ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש
 ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח :
 21 והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות
 ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה
 ער כאן כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

LIBER MALACHIÆ,
 מלאכי
 HEBRAICÆ
 CAPUT I. א

*Arguit Sa-
 cerdotes ac
 Levitas,
 quod pro-
 fano ritu
 religionem
 commacu-
 lassent :
 ostenditque
 quam pu-
 rum san-
 ctumque
 Deo mu-
 nus per
 universam
 terram of-
 feratur.*

משא א דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי : אהבתי
 אתכם אמר יהוה ואמרתם במרה אהבתנו
 הלוואי אה עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב :
 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו
 4 לתנות מדבר : כיתאמר ארום רששו ונשוב ונבנה
 חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרום
 וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד
 ה עולם : ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל
 6 לגבול ישראל : בן יכבד אב ועבד אדני ואם אב אני
 איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה
 צבאות לכם הכהנים בוני שמי ואמרתם במה בוינו
 7 את שמך : מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם
 8 במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא : וכי
 תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין
 רע הקריבהו נא לפחתך הירצה או הישא פניך אמר
 9 יהוה צבאות : ועתה חלונא פניאל ויחננו מידכם
 היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה
 צבאות R r r 4 ד מ